

[Jens Jensen.]

har været alt for lavt, og jeg er ikke sikker paa, at Forhøjelsen til 2 000 Kr. vil være tilstrækkelig. Selv om der bliver indtjent 2 000 Kr. i en Erhvervs Kommune, tror jeg ikke, at der i den Forstand bliver nogen Udgift for vedkommende Kommune.

Jeg vil haabe, man kan faa Ændringen gennemført saa tidligt, at de nye Takster kan lægges til Grund for den kommende Erhvervsbeskatning. Jeg tror ikke, at Sagen ligger fastere i Skattekommisionen, end at man kan faa de Ændringer, der nu er Tale om, gennemført. Jeg er meget glad for Forslaget, som er stillet af de tre Forslagsstillere, og jeg vil takke for, at de er kommet med det, og haabe, at vi kan faa disse Regler ændret, hvad vi vil medvirke til. Det er paa høje Tid; det burde være sket allerede, da Krigen brød ud. Jeg takker Ministeren for hans Velvilje.

Jørgen Jørgensen: Jeg kan ogsaa tiltræde den Idé, der ligger i Forslaget, selv om jeg maa give det ærede Medlem Hr. C. E. Christiansen Ret i, at man har taget lidt let paa Udformningen. Det er rigtigt, hvad den højtærede Indenrigsminister sagde, at i hvert Fald §§ 27 og 28 naturligvis ogsaa maa ændres, men det er Forslagsstillerne vel ogsaa klar over.

Det ærede Medlem Hr. Jens Jensen var inde paa, at de foreslaaede Tal var for lave. Det kan man se forskelligt paa; man skal ogsaa passe paa ikke at spænde Buen saa haardt, at den brister. Der er jo, som nævnt fra anden Side, to Parter i denne Sag.

Vi er villige til en virkelig velvillig Drøftelse af Spørgsmaalet med en saadan Ændring for Øje, som Forslagsstillerne her har givet Udtryk for. Men om det kan lade sig gøre saa hurtigt, at det kan faa Virkning i Aar, skal jeg lade være at tage Stilling til. Det afhænger i høj Grad af, hvad Ministeren mener, man kan forsvare over for de Kommuner, hvis Budgetter i stor Udstrækning hviler paa Erhvervsbeskatning. Men jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige vor velvillige Medvirken til Lovforslagets videre Behandling i et Udvalg.

Ordføreren for Forslagsstillerne (P. N. Petersen [Røjle]): Jeg vil gerne paa Forslagsstillerne Vegne rette en Tak til den højtærede Minister og til de ærede Ordførere for de andre politiske Partier, som har haft Lejlighed til at udtale sig, for den Velvilje, i Virkeligheden alle har givet Udtryk for. Jeg forstaar saa udmærket godt,

at det ærede Medlem Hr. C. E. Christiansen som Købstadrepræsentant maaske ser med lidt mere Kølighed paa det, men jeg har faaet bekræftet, hvad jeg i den senere Tid har lagt Mærke til, at man ogsaa i Købstæderne nu ser med større Forstaaelse paa dette Forhold, og det vil jeg sige det ærede Medlem Tak for ved denne Lejlighed. I øvrigt kan jeg kun understrege de Udtalelser, de andre ærede Ordførere har fremsat om, at vi alle glæder os til at faa dette Forslag til Behandling, for at vi derigennem kan faa Lejlighed til at bøde paa en Uret, der efter vor Opfattelse har været øvet i alt for lang Tid.

Da jeg ved Forelæggelsen af Lovforslaget havde Lejlighed til at begrunde det nærmere, finder jeg ikke Anledning til at gentage, hvad jeg allerede har sagt, men skal kun understrege, at Forslaget alene tager Sigte paa den ene Ting at bøde paa de værste Urimeligheder, der er ved Loven i Øjeblikket.

Den højtærede Indenrigsminister meddelte i sin Tale før, at han i 1945 havde bedt Statistisk Departement regne ud, hvor meget det vilde blive til, hvis de 3 000 Kr. og de 1 000 Kr. skulde forhøjes efter Prisudviklingen, og den højtærede Minister oplyste, at Tallene i 1945 vilde være steget med 50 pCt., altsaa de 1 000 Kr. skulde blive til 1 500 Kr. og de 3 000 Kr. til 4 500 Kr. Det var dengang. Siden da er Lønningsniveauet steget ustandseligt, og der er i Dag ingen Udsigt til, at denne Udvikling vil standse foreløbig; desværre tværtimod. Jeg er derfor ganske paa det rene med, at vi snarere burde have foreslaaet en Indtægtsgrænse paa 7 000 à 8 000 Kr.; men naar vi standsede ved 6 000 Kr. — eller 7 000 Kr. for Københavns, Frederiksbergs og Gentoftes Vedkommende —, er det jo netop Udtryk for det Maadehold, som den højtærede Minister sagde karakteriserede Forslagsstillerne; vi hørte ikke til de værste Kritikere, men til de maadeholdne. Vi ønsker nemlig absolut at komme til Forstaaelse med Købstæderne, og derfor appellerede vi til Købstæderne Forstaaelse med Hensyn til det skæve i hele Udviklingen, naar den ses i Sammenhæng med Erhvervsbeskatningen.

Jeg kan i denne Forbindelse nævne en besynderlig Sag, som har verseret, hvor Aalborg krævede Erhvervsstat af Arbejdsfordelingspenge, som Beboerne i Sundby-Hvorup Kommune havde modtaget. Naar noget saadant kan forekomme, hører al Fornuft i Forbindelse med Erhvervsbeskatningen op. Derfor er det paa høje Tid, at de nødtørftigste Ændringer finder Sted. Jeg